

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

14. évfolyam 9. szám - az Úr 2013. évének szeptember havában

Hit Éve 12. – Ferenc pápa

magánszentmiséin elmondott gondolataiból 1.

E hónapban álljon néhány gondolat a Szentatya magánmiséiben mondott korai beszédeiből.

Március 14-én a Sixtus-kápolnában hangsúlyozott három fontos cselekedetet, amelyre az Egyház életét kell alapozni: együtt haladni az úton az Úr világosságában, az Úrra építeni az Egyházat, megvallani az Urat az élet minden pillanatában.

Március 17-én a vatikáni Szent Anna plébániatemplomban a házasságtörő asszony történetéhez e szavakkal kezdte beszédét: „először Jézus a hegyen egyedül imádkozott, majd ismét megjelent a jeruzsálemi templomban, és a nép mind köré sereglett, majd egyedül hagyták egy asszonnyal. Jézus magánya: az Atyával való ima, amely olyan szép, ma pedig ez az üzenete az Egyháznak: Jézus irgalmassága az asszonnyal szemben. A nép között voltak olyanok, akik meg akarták hallgatni Jézus szavait. Szívük nyitott volt, szükségük volt Isten Szavára. Mások semmit sem hallottak, mert nem voltak képesek rá. El akarták ítélni az asszonyt. Mi is ehhez hasonlóak vagyunk. Jézus üzenete az irgalom. Ő a bűnösökért jött. Értünk jött, ha elismerjük bűnös mivoltunkat. Nem könnyű Isten irgalmára bízni magunkat, mert felfoghatatlan mélység. Azonban meg kell próbálnunk! Az Úr nem fárad bele, hogy megbocsásson nekünk: soha! Mi vagyunk, akik belefáradunk, hogy bocsánatot kérjünk tőle!”

Március 22-én az Apostoli Palotában hangsúlyozta beszédében az anyagi és spirituális szegénység elleni küzdelmet, a béke és a hidak építését. Assisi Szent Ferenc példáját követve az Egyház arra törekedett, hogy gondozza a föld minden sarkán azokat, akik szenvednek a szegénység, a nyomor miatt. Létezik azonban napjaink spirituális szegénysége, amely súlyosan érinti a gazdag országokat is. A pápa óvott a „relativizmus diktatúrájától”, amely szerint mindenki saját magát teszi meg mércének, és így veszélyezteti az emberek együttélését. Ezért munkálkodni kell a béke építésén! Azonban nincs valódi béke igazság nélkül. Nem lehet megvalósítani az igazi békét, ha mindenki saját magát tekinti mércének, ha mindig követeli jogait anélkül, hogy törődne a többiek jogaival. Minden ember ne ellenséget, vetélytársat lásson a másik személyben, hanem befogadásra, átölelésre váró barátot. Nem élhetünk valódi kapcsolatokat Istennel, ha nem veszünk tudomást a többi emberről. Őrizzük meg környezetünket, amelyet gyakran nem a jóra használunk fel, hanem kapzsi módon kizsákmányolunk. A Mindenható Isten halmozza el ajándékaival mindnyájukat, családjukat és az általuk képviselt népeket - fejezte be a Diplomáciai Testület tagjaihoz intézett szavait. *Pető István atya*

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban két gyermek, **Tóth Kristóf és Laura** részesült a keresztség szentségében templomunkban, és volt egy hozzánk tartozó temetés is, **Gál Gabriella** testvérünket temettük.

Hitoktatás: az iskolai év kezdetével megkezdődtek a hittanórák is. Az 1. és 5. osztályosok számára órarendi keretben, az iskolákban, a többiek számára az eddigi évek gyakorlata szerint. Bízassuk a gyermekeket, hogy rendszeresen vegyenek részt hittanórán és a vasárnapi szentmiséken! Az ifjúság (gimnazista és egyetemista korúak) számára hétfőn az esti szentmise után van közösségi alkalom, a felnőttek számára pedig kedden délután fél 5-től.

Szeptember 7-én mi is csatlakoztunk a Szentatya ima-felhívásához, az esti mise után imádkoztunk a békéért, főleg a szíriai népre gondolva.

Újraindul a Schola!

A közösség régi tagjai emlékezhetnek rá, hogy már a templom megépülése előtt, még a kápolnában tartott szentmisék alatt szép hangú kislányok énekelték a zsoltárt és az alleluját, akkor még Kovács Nóra kántor irányításával. Sok templomban gyakorlat az, hogy míg a fiúk ministrálással, a lányok a scholában (vagy magyarosan írva: szkólában) énekelve tudnak szolgálatot ellátva bekapcsolódni a liturgiába. A Szent Család Templom scholája Németh Béla kántorkodása idején élte fénykorát: ha teljes volt a létszám, 10-12-en is voltak, és a kacsARINGÓS gregorián introitusuk és kommunikók mellett akár három-négyszólamú műveket is énekeltek. A régi szkóla legtöbb tagja azóta már családanya (ha jól számolom, már összesen tíz gyermekük született, és a tizenegyedik baba is úton van!), és néhányan el is kerültek Debrecenből.

Kántorunk, Dobróczki Emese szeretné most újraindítani ezt a szép hagyományt. **Szombatonként 16.30-ra vár minden énekelni szerető fiataalt – korhatár nélkül - a schola próbára!** Elsődleges célja, hogy a vasárnapi liturgia színvonalasabb legyen.

„Ne csak énekeljünk a szentmisén, hanem énekeljük a szentmisét!”

Búcsúzunk Abuczky Lászlóné Margótól

Amikor a hívó közösség búcsút vesz egyik tagjától, akit az Úr hazarendelt, nem felejt el hálát adni mindazért a jóért, amelyben távozó testvérük által részesült.

Így vagyunk most mi is Abuczky Lászlóné Margitkával, aki a kezdetektől aktív tagja volt a Szent Család Plébánia több lelkeségi csoportjának. Az előző ciklusban, 2007 és 2012 között a képviselőtestületben is szolgált.

Én magam a karitás munkában kaptam tőle nagyon sok támogatást. Két keze munkáján kívül jó meglátásai, gyakorlatias ötletei, ezen a területen nagyon is szükséges

empatikus, ugyanakkor határozott fellépése a szeretetszolgálatot végző csoportunk meghatározó tagjává tették. Hiteles Krisztuskövető volt, nemcsak amolyan „vasárnapi keresztény”.

Márta módjára serénykedett, amikor erre volt szükség: odaadóan szolgálta családját és a közösséget. De tudott Mária módjára is figyelni az Úrra. Frappáns megoldásai voltak a hatókörén belül eső problémákra.

Ám az egészségét féltő aggodalommal sem lehetett befolyásolni. 69 év földi élet volt kimérve részére s ő már letehetette terhét Teremtője elé. Köszönjük, hogy közöttünk élt. Az Atya szeretetének közvetítője volt és talán mi is tudtunk azok lenni a számára. Reméljük, az Úr állít majd újabb munkásokat aratásába, de nekünk Margó mosolya és megerősítő szavai még sokáig hiányozni fognak.

Pallagné Rusz-kabányai Ágnes

Régi-új kántorunk: Dobróczki Emese

A hétköznapi szentmisére járó testvérek nagy örömeire újra nem csak vasárnaponként szól orgona templomunkban. Emesét nem kell bemutatnunk, hiszen a felváltva szolgálatot teljesítő kántorok között már régóta hozzánk tartozik, bár a vasárnapi szentmiséken ritkán hallhattuk, hiszen ebben az időpontban járt ki Derecskére kántorizálni.

"2006 augusztusa óta végzek kántori szolgálatot a templomban, melyet a derecskei szolgálat és a waldorf iskola ének szaktanári posztja kísért. Az alternatív intézményben nyolc évig dolgoztam, legutóbb napközis nevelőként, délutáni beosztásban, ezért nem láthattak/hallhattak a hívek.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem katekéta-lelkipásztori munkatárs szakot még Papp László atya biztatására kezdtem el és nem bántam meg. A sikeres vizsgák és a nyelvvizsga letétele közben megírtam a szakdolgozatomat (A debreceni Szent Anna székesegyház történetét) és idén júniusban diplomáztam.

Már a vizsgaidőszak közepén jelezte András atya, hogy felajánl nekem egy kántor-hitoktató-adminisztrátor főállást a plébánián. Rövid gondolkodás után elfogadtam és örömmel adtam be felmondásomat a liberalizmus fellegvárában.

Jelenleg a Lilla téri általános iskolában tartok hittanórákat, ellátom kántori és irodai munkatárs feladataimat és folytatom az egyetemet hittanár-nevelő mesterszakon.

Szeretném a schola megvalósulását a vasárnapi szentmise szolgálatába állítani!"

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Szept. 22. (Évközi 25. vasárnap): Takács család

Szept. 29. (Évközi 26. vasárnap): Ifjúság

Okt. 6. (Évközi 27. vasárnap): Sebők család

Okt. 13. (Évközi 28. vasárnap): Képviselőtestület

Egy a hónap szentjei közül: Páli Szent Vince

1581. április 24.-én, Dél-Franciaországban, Pouy falucskában született, amelyet 1823 óta St. Vincent-de-Paul-nak neveznek. Ez a kis helység közel fekszik Lourdes-hoz és az óceánhoz. Szülei szegény földművesek voltak. Vince pap szeretett volna lenni. Ezért hogy tanulmányait fizetni tudja, tanítványokat fogadott. Apjának végül is két ökröt

kellott eladni ahhoz, hogy Toulouse-ban a teológiai költségeket kifizethesse. Tizenkilenc éves korában szentelték pappá.

Igazi megtérését afrikai fogságának tulajdonítják. Egy hajóúton török kalózek fogságába esett, nyíllal megsebesítették, Tuniszban eladták rabszolgának, s keményen dolgoztatták. Egy hitehagyott, volt ferencesnek lett a rabszolgája, akit sikerült visszatérítenie a keresztény hitre s közösen visszaszöktek Franciaországba.

Egy kis ideig plébános volt, aztán egy főúr házi lelkésze. Ott ismerte meg a vidéki lakosság vallási tudatlanságát és elhagyatottságát. Ez indította arra, hogy szerzetet alapítson, amelynek feladata népmissziók indítása és jó papok nevelése. Rendjét lazaristáknak hívjuk. Ezenkívül egy női szerzetet is alapított a Szeretet Leányai (ismertebb nevükön Irgalmas Nővérek) elnevezéssel. Az Irgalmas Nővérek rend megalapításának nagy segítőtje volt Marillac Szent Lujza. 1640-ben az árva gyermekek felkarolására egy újabb intézményt alapított. Könyveket nem írt, csodákat sem tett, de alázatos és hűséges volt és nagy az ő egyszerűségében. Sokat imádkozott, virrasztott. Nagy munkabírási jellemezte, prédikált, írt, alkotott. Csak leveleinek a száma 30 000. Már életében szentként tisztelték. A legmagasabb politikai köröknek volt a tanácsadója.

Haláláig megőrizte szellemi frissességét. Párizsban 1660. szeptember 27-én nyolcvanadik évében halt meg. Utolsó szava ez volt: "Bízom!"

Szép gondolat

A szeretet Isten adománya, benne van a mindenségben és minden egyes homokszemcsében. Szeress minden levelet, Isten világosságának minden sugarát. Szeresd az állatokat, szeresd a növényeket, szeress mindent. Ha mindent szeretsz, fel tudod fedezni a dolgokban az isteni rejtélyt. Amint egyszer felfedezted, napról napra jobban meg fogod érteni. Végül eljutsz odáig, hogy szeretetedben magadhoz öleled az egész világot.

Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij

Gyerekszáj

A négy éves Áronnal arról beszélgettünk, mi mindenért lehet imádkozni. Szóba jött apa munkahelye is. Pár napig Áron is imádkozott azért, hogy apának legyen új munkahelye, míg egyik este:

"Köszönjük, Istenünk, hogy adjál apának új munkahelyet... és ezt ne kelljen még egyszer mondanom..."

Egy csepp derű-*felnőttek sem árt*

Hajdan, amikor még borotvakéssel borotválkoztak, egy falusi ember nagyon kínlódott, mert a borotva sehogy sem akarta vinni a szakállát. Morgolódott, szidta a borotvát.

Megszólal a kisleány, aki hallja a mérgelődést:

- Ne mondja má' idesapám, hogy a szakálla erősebb, mint az a konzervdoboz, amit délután kinyitottam vele!